

טקס ההתייחדות השנתי 2019 לחללי חיל הקשר והתקשוב

טקס ההתייחדות לחללי חיל הקשר והתקשוב התקיים ביום רביעי 29.05.2019 בהשתתפות המשפחות השכולות, קצינים, נגדים וחיללים מהאגף והחיל, חברי העמותה ומוזמנים.

הטקס התקיים בראשות ראש אגף התקשוב וההגנה בסב"ר אלוף ליאור כרמלי, קשר"ר תא"ל יריב ניר ונשיא העמותה להנצחת חללי חיל הקשר והתקשוב - אלוף (מיל') שלמה ענבר.

נשאו דברים ראש האגף, קשר"ר, נשיא העמותה ומר אלי דבי, אחיו של רב"ט צדוק דבי ז"ל שנפל בעת מילוי תפקידו באוקטובר 1978.

השתתף בטקס גם טל יוספאן, אביו של רב"ט ניר יוספאן שנפל בעת שירותו הצבאי באוקטובר 2011, בשיר מקורי שכתב והלחין לאחר מות בנו.

נכחו בטקס למעלה מאלף משתתפים.

לפני הטקס התקיימה קבלת פנים לכל המשתתפים בגן ההנצחה. לאחר מכן ביקרו המשפחות והמשתתפים בהיכל השמות, לאורך כל הטקס הוקרנה מצגת 575 חללי חיל הקשר והתקשוב.

בתום הטקס הונחו זרים למרגלות האנדרטה לחללי חי"ק.

דבר קשר"ר תא"ל יריב ניר

יקירי בני המשפחות השכולות

ראש אגף התקשוב – האלוף ליאור כרמלי

נשיא העמותה להנצחת חללי חיל הקשר והתקשוב – האלוף (מיל') שלמה ענבר

ראש עיריית יהוד מונסון עו"ד יעלה מקליס

מפקד לוט"ם תא"ל רמי מלאכי,

ראשי אגפים וקשר"רים לשעבר

מכובדי כולם.

כמדי שנה עוברים אנו את צמד הימים המייצגים את הדואליות הכה קשה והמאתגרת של החיים כאן, בארץ ישראל. ביום הזיכרון לחללי מערכות ישראל, צפירה בת שתי דקות מאפשרת לנו לשקוט ולהתאחד עם זכרם של הנופלים ועם כאבם של המשפחות השכולות ולהוקיר להם תודה גדולה. בערב של יום כואב זה ולאורה של ההקרבה, מתערבב-נמהל ואז מתחלף האבל בחגיגות העצמאות באופן שלפעמים קשה להכילה. עם חלוף חגיגות העצמאות המהוללות בעצב של יום הזיכרון, מתכנסים אנו כאן, בבית חיל הקשר והתקשוב ליום הזיכרון הפרטי שלנו, עם המשפחות השכולות. במקום זה מונצחת מורשתו של החיל במילים, תמונות ושמות דוממים הצופנים בחובם עולם ומלואו. לפיכך זוהי אותה הדממה אשר אנו מבקשים להפר בקול רם יחדיו, לשמוע את סיפוריהם של הנופלים שיפיתו חיים בדמויותיהם ויחזקו את הציווי המוסרי שלנו לנצור את זכרם.

בית חיל הקשר בו אנו נמצאים ואותו אנו פוקדים במהלך כל השנה, מכליל בצורה העוצמתית ביותר את החיבור בין עברנו לעתידנו- מאחוריי מצוי אולם ההנצחה, בו אנו מרכינים ראשנו ומתייחדים עם זכר הנופלים. עת יצאנו מאולם ההנצחה הפכה עוצמה זו לעשייה כה משמעותית לביסוס ביטחונה של מדינת ישראל, תוך העשייה השוטפת המתקיימת במתחם מתחדש זה.

אנשי העמותה היקרים, העושים לילות כימים להנחלת זיכרון הנופלים והטמעת ערכיהם ועשייתם, שותפים מרכזיים בפועלו של חיל הקשר והתקשוב, מזה שנים ועל כך תודתי והערכתי מעומק הלב.

כל פעם מחדש מתמלא אני התרגשות רבה כשאני פוגש אתכן משפחות יקרות, לצד משרתי החיל, הממשיכים את מורשתם של יקיריכם.

נוכחותכם פה הינה אבן תמך מוסרית עליה החיל נשען, אבן השתייה הפרטית שלנו עליה מושתת כוחו של החיל.

ביום הזה כולנו יחד מרכינים ראש לזכרם של 577 חללי החיל, שלדאבוננו, שני האחרונים בהם נפטרו בשנה שחלפה מאז הטקס האחרון.

בטקס כאן מבקשים אנו לחבק אתכם ולומר כי עבורנו אתם הוא החיל ובראש חיל כזה אני גאה לעמוד-חיל מגוון, מלוכד ועוצמתי המקדש את הנופלים ודבק בחיים.

משפחות יקרות,

יודע אני כי אינכן זקוקות לטקס על מנת לזכור את יקירכן , אולם מקווה אני כי תשאבו נחמה מהמורשת שהותירו יקירכם.

במעמד זה, מתחייב אני כי בכל אשר נלך ונעשה, דמותם של הנופלים תמשיך ללוות אותנו, נמשיך בגאון את מורשת יקירכם- לפעול ללא לאות לחיזוק עוצמתה של מדינת ישראל ליום פקודה .

כולי תפילה כי להיכל השמות לא יתווספו שמות נוספים.

יהי זכרם של הנופלים ברוך .

דבר נציג המשפחות השכולות אלי דבי, אחיו של רב"ט צדוק דבי ז"ל

משפחות יקרות, הורים, אחים, אלמנות ויתומים, מפקדים, אורחים יקרים.

אכן אני מברככם בשם המשפחות השכולות, אך אני כאן בזכות אחי צדוק ז"ל שנהרג ברמת הגולן ב- 1978 .

וכך כתבתי לאחי צדוק.

הייתי בן 17 כשזה קרה, שיחקתי במגרש המשחקים ונכנסתי למקלחת.

אמא הייתה במטבח מכינה מאכלי שבת ואבא עדיין בעבודה .

שמעתי צלצול בדלת. חשבתי שאבא חזר מהעבודה. הקשבתי , אמא פתחה את הדלת

ושמעתי זעקה : "מה קרה?"

נשארתי המום לשמע הזעקה מחשש שאולי קרה משהו , אמא החלה בזעקות ויללות.

פתחתי את דלת המקלחת וראיתי עשרות אנשי צבא, שכנים וחברים. צעקתי "אמא!"

כשערות גופי מצטמררות .

כשהבחנתי באבא ובכל ההמולה שהייתה בבית, הבנתי שאחי היחידי, צדוק, לא יחזור שוב.

ניגשו אליי שכנים וביקשו שאתלבש ואצא. בעודי מתלבש, אני שומע צעקות אמי

"צדוק, למה ? למה?"

"איפה אתה?"

"אני רוצה לנשק אותך "

"עמי למה לקחת אותו עמי?"

עמי הוא חבר של אח של אמי שנפל בהיתקלות עם מחבלים ביריחו ב-1968.

אבא הוסיף מהצד :

"זהו אילנה אין לנו צדוק!"

"צדוק הלך"

"גמרנו"

היום אני קורא מכתבי זה אחרי 41 שנים מיום שכתבתי אותו ולא הצלחתי לקרוא אותו בשנית.

צדוק אחי, השארת אותי לבד עם אבא ואמא, שמאוד אהבו אותך.

לקחת ממני את ילדותי, את הנפש השמחה שהייתה לי, לקחת אותי איתך.

היית לי אח, אך גם חבר. ישנו יחד באותו חדר, רבנו יחד ותכננו קטעים על ההורים.

יום שישי אבא עושה קידוש, הכיסא שלך ריק ואבא מסתכל ובוכה. אפילו פיסת חלה משאיר לך, אולי תחזור.

מה אני עושה עכשיו, ילד בן 17 לפני צבא, הפכתי מילד שובב של הוריי, לשומר שלהם.

צדוק, סלח לי!

לא בכיתי שנים, לא יכולתי, הייתי צריך להיות חזק בשביל ההורים, כך ציפו ממני.

שכחתי את עצמי, שכחתי שלקחת איתך חלק ממני.

אתה מבין צדוק שעכשיו אחרי 41 שנים אני בוכה.

אתה יודע צדוק כשהלכת היית בן 21, אבל נשארת בגיל הזה ואני גדלתי – התחתנתי עם דליה

ויש לי שלושה ילדים מקסימים, מור שהתחתנה ובדרך להביא ילד לעולם, אוראל וליאל.

שעכשיו הם מצליחים בצבא, ליאל אף משרתת כמש"קית נפגעים במחלקת נפגעים וקיבלה

השבוע הצטיינות, אבל אין לי אותך, אין לי אח אמיתי.

לילדים שלי לעולם לא יהיה דוד, הם רואים את תמונתך אצל אמא.

"מכירים את הדוד שבתמונה "

איבדתי אותך, אבל קיבלתי בזכותך משפחה חדשה, משפחת חיל הקשר והתקשוב, שם שירת

בבסיס ברמת הגולן.

צדוק איך לא תהיה לידי בחתונה של הילדים שלי?

חסר לי כל השנים לדבר איתך ואני מדבר רק עלייך. אולי תחזור צדוק ואפסיק להיות אח שכול ? אולי תחזור צדוק .

צדוק נמחץ בין 2 נגמשים באוגדה 36 בנפ"ח ברמת הגולן במוצאי יום כיפור בשנת 1978, אחרי שסיים את צום כיפור ותפילות בבית הכנסת ונקרא לעזור לחבריו לדחוף משאית. כך מצא את מותו.

שנים רבות לאחר מכן שלא הצלחתי לפתוח את שערי ליבי, נפגשתי עם המג"ד אל"מ אברשה כדי לשמוע מקרוב על צדוק ועל התאונה .

לימים אני פועל במסגרות שונות להביא להכרה במעמדם של אחים שכולים שימשיכו את הנצחת אחינו.

משפחת חיל הקשר והתקשוב היקרה , אני גאה להיות חלק מהמשפחה. אתם עושים ימים כלילות לטפח את החיילים , את המפקדים, אך לעולם לא שכחתם את חללי החיל , את משפחותינו ואת הנצחתם כחלק בלתי נפרד מהחיל .

מתוקף פעילותי, הכרתי מרבית קצינות הנפגעים של חיל הקשר והתקשוב והן מיוחדות במינן ברגישותן, מחבקות את המשפחות השכולות, מכירות כל משפחה ומשפחה ועל כך תודתי . לאחרונה חגגנו 71 שנים למדינת ישראל, בזכות חללי ומפקדי צה"ל והמחיר הכבד שאנו המשפחות שילמנו להגיע ליום הזה בגאווה ובראש מורם ואנו מצדיעים לרוח הישראלית, לעוצמה ולביטחון שאתם מעניקים למדינת ישראל .

אנו ההורים, האלמנות, היתומים והאחים מצדיעים לכם מפקדי חיל הקשר והתקשוב בכאב ובצער האובדן, אך בגאווה גדולה.

לסיום אנו בפתח תקופה ביטחונית לא שקטה , חיילי הקשר והתקשוב פרוסים בשטח בכל החזיתות. כולי תקוה שמשפחת חללי החיל לא תגדל וחיילנו יחזרו הביתה בשלום .

דבר נשיא העמותה להנצחת חילי חיל הקשר והתקשוב אלוף (מיל') שלמה ענבר

ר' אגף הקשר והתקשוב – האלוף ליאור כרמלי
קצין הקשר והתקשוב הראשי- תא"ל יריב ניר
משפחות שכולות
ראש העיר יהוד מונסון עו"ד יעלה מקליס
מפקדים ומפקדות, חיילים וחיילות
אורחים יקרים ,

ביום החיל, בשנת ה-71 להכרזה על הקמת מדינת ישראל, אנו זוכרים את הראשונים והמייסדים של מערכות הקשר והתקשוב, הלוויינים והסב"ר. זוכרים ומכבדים את כל המשפחות השכולות, הפצועים, הנכים והתורמים בגופם ובנפשם להקמת חיל הקשר ואגף הקשר, המאפשרים את קיומו של צה"ל על כל מרכיביו, השומרים על מדינתנו, בטחונה ושגשוגה.

בשנת 1920, במאורעות תר"פ, כבר הופעלו מערכות ראיית יום ולילה לשליטה על כוחותינו בירושלים.

מאז עברו כמאה שנות אירועים היסטוריים בהן הקמנו מדינה מפוארת, מערכות חברתיות, ביטחוניות וכלכליות לתפארת מדינת ישראל, תוך כדי לחימה נגד אויבינו ובעד השלום. אציין ואדגיש את חילינו, חיל הקשר והתקשוב, שעבר דרך ארוכה, מכובדת ורבת הישגים מיונים ואתות ראייה למערכות סב"ר, לוויינים ולוחמה עלומה.

אם בתחילת דרכנו, בשירות, עדיין אפשר היה לנהל מערכות בשגרה ובלחימה על אש קטנה, הרי כיום ללא חיל הקשר, התקשורת והסב"ר והאגף בפרט, אי אפשר לעשות לחימה, לנהל צבא במלחמה ובשלום, או לקיים את המדינה .

משירות הקשר באמצע שנות ה-40 של המאה הקודמת הפכנו לאגף וחיל שהם תנאי לקיומנו וזרוע לוחמת איכותית ומרכזית בהווייתנו.

ללא חיל הקשר והתקשוב, ללא האגף, אפשר להגיע לחידלון, אבל לא לניצחון.

אנחנו – הניצחון .

נזכור את זכר חללינו ועיננו נפש משפחות יקירינו .

נזכור את כל הגיבורים, הלוחמים, העושים והמנצחים, החיים והמתים, שאפשרו לנו את הניצחון ובניית מדינתנו ואת חיל הקשר התקשוב והאגף המפוארים. הערכתנו לכל אחד ואחת מאנשי החיל החיים ואלו שהלכו לעולמם במלחמה וברגיעה.

נזכור את הפצועים והנכים ומעל לכל נעריך נשבח את המשפחות השכולות, האלמנות והיתומים, ונהלל את רוח החיל, המפייחה חיות ומרץ במפרשי המדע, הגבורה, העמל וההתמדה בלבבות חיילנו וחיילותינו להשגת ערכי החרות, הגבורה, הידע והחברות, לשם, קיומה של מדינת ישראל.

בשנת ה-71 לחיי מדינתנו המפוארת וחיל הקשר התקשוב והסב"ר נביט אחורה בהערצה על הישגינו ובכמיהה להישגים וטיפוס מעלה מעלה .

הקשר אינו עוצר בעליה . הקשר הוא זרוע המפקד לפיקוד ושליטה. בקשר תמיד "המברק עובר יעבור".

תהא השנה הקרובה שנת הישגים ובסיס איתן לשנים הבאות .

דבר ראש אגף התקשוב וההגנה בסב"ר אלוף ליאור כרמלי

משפחות יקרות,

נשיא העמותה להנצחת חללי חיל הקשר והתקשוב האלוף (מיל)

שלמה ענבר

קשר"ר,

משפחת חיל התקשוב,

אורחים נכבדים,

ערב טוב לכולם.

בכל שנה אנו נפגשים כאן, עוצרים לרגע משגרת היום – יום, ומתייחדים בדממה כואבת עם זכרם של הבנים והבנות שלא ישבו עוד.

בכל שנה, אנו מתאספים ומרכינים יחדיו ראש לזכר הנופלים והנופלות- חללי חיל התקשוב לדורותיו.

ועדיין, הכאב שלכם – ההורים, הילדים, האחים והאחיות, בני ובנות הזוג – הכאב הזה לא זקוק לאף תזכורת.

דמותם מלווה אתכם בכל צעד, בכל צומת חדש בחיים, בכל אירוע, וכמעט בכל החלטה שאתם מקבלים.

מכובדי, עצמאותה וקיומה של מדינת ישראל נשענים על השליחות אשר בשמה יצאו ילדיכם למשימותיהם ולמרבה הצער – לא שבו.

רוחם, רוח הנופלים, מפעמת בשורותינו של צה"ל, מתווה לנו את הדרך כמגדלור ומזכירה מהן האחריות והשליחות להן אנו מחויבים.

אני יודע כי לעולם לא נוכל למלא את החלל שנפער עם נפילתם של יקירכם וכי זר לא יוכל

לעולם להבין את עוצמת הצער הפרטי, המהווה חלק בלתי נפרד מהחיים בצל האובדן.

אך לצד זאת, אני יודע כי המורשת שהשאירו לנו בלכתם היא עמוד תווך מרכזי בפועלנו.

בליבי תקווה כי תימצא לכם מעט נחמה בעובדה כי לנצח יהיו הבנים והבנות טמונים בעומק עשייתנו- המקצועית, המבצעית והערכית כאחת.

חיילי ומפקדי חיל הקשר והתקשוב,

מאז שנותיו הראשונות של צה"ל, פעל החיל להפעלת ולהעצמת עולמות הקשר, הרדיו,

המחשבים והתקשורת של הכוחות בגזרות השונות.

בעת בה מתרחשות מהפכות מידע בעולם הדיגיטלי, מהווה האגף נדבך משמעותי בעוצמתו של צה"ל וביכולתו להכריע- בשגרה, בחירום או אם נדרש – במלחמה.

אני והחיל מופקדים על משימה שתכליתה המרכזית, להבטיח כי לישראל תישמר עליונות על אויביה לא רק בזירות הקרב ביבשה, באוויר ובים- אלא גם במרחב הקיברנטי במפקדות ועד הקצה הטקטי.

האתגרים הביטחוניים המונחים לפיתוחו של צה"ל רבים ומורכבים – מצפון ועד דרום, בשדה הקרב הישן והחדש.

כל אלו מחייבים אותנו בכל עת לקשב מתמיד, לחתירה להתחדשות, למוכנות גבוהה ולדריכות גבוהה.

משפחות יקרות, לצד שימור זכרם של הנופלים, של יקירכם, איננו שוכחים את אחד היסודות המשמעותיים ביותר בפועלינו בצה"ל :

הקשר ההדוק שלנו עמכם- בני המשפחות .

המחויבות שלנו אליכם שזורה במחויבות לפועל לאור מורשת הנופלים .

אלו אשר בזכות הקרבתם, בזכות מסירתם, אנו מסוגלים להמשיך ולהבטיח את קיומה של מדינת ישראל, ואת ביטחון אזרחיה .

נמשיך לשמש לכם כתף תומכת בכל היבט בו נוכל ונוסיף לשאת את זכר יקיריכם ואת מורשתם בכל אשר נלך.

אנו מצדיעים ל- 577 נופלי חיל הקשר והתקשוב ומבטיחים תמיד לשאת את זכרם ולפעול לאור מורשתם .

יהי זכרם של הנופלים ברוך.

יפה ורמי לוי, הוריה של סמל רחל לוי ז"ל שנהרגה בפיגוע חבלני בשנת 2001, מדליקים את נר הזיכרון.